

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВИЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ХАРКІВСЬКА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ

ДЕПАРТАМЕНТ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

МАТЕРІАЛИ

науково-практичної
конференції
з міжнародною участю

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ ПАРАЗИТОЛОГІЇ У МЕДИЦИНІ ТА ФАРМАЦІЇ»

8-9 жовтня 2020 року

Чернівці, 2020

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВИЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ХАРКІВСЬКА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ
ДЕПАРТАМЕНТ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

МАТЕРІАЛИ

науково-практичної
конференції
з міжнародною участю

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ
ТА ПРАКТИЧНОЇ ПАРАЗИТОЛОГІЇ
У МЕДИЦИНІ ТА ФАРМАЦІЇ»

8-9 жовтня 2020 року

Чернівці, 2020

ренню знань, збільшенню інтересу до пізнавальної діяльності, формуванню творчої особистості, здатної до самовдосконалення та самоосвіти впродовж усього життя.

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПРИ ВИКЛАДАННІ МЕДИЧНОЇ ПАРАЗИТОЛОГІЇ СТУДЕНТАМ СТОМАТОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Вепрюк Ю.М., Черновська Н.В.

*Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці*

Надати освіту, яка відповідає сучасному науково-технічному прогресу, і в той же час забезпечити виховання сучасної молоді, – це і є основні завдання, які поставлені перед вищими навчальними закладами України. У педагогічному процесі освіта і виховання мають свої специфічні особливості, але вони тісно пов'язані між собою.

При вивченні студентами-стоматологами медичної паразитології, викладач повинен вміло використовувати різні розумові операції: аналіз, синтез, порівняння, індукція, дедукція, судження, висновки. Завданням викладача є керівництво навчально-пізнавальним процесом, що полягає в умінні підібрати різні методики в кожному конкретному випадку.

На кафедрі медичної біології та генетики ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет» самостійна робота здійснюється у двох формах: аудиторна і позааудиторна. При позааудиторній роботі студентам надаються теми згідно навчальної програми. До кожної теми розроблений перелік теоретичних питань, за якими студент готується до практичного заняття. Студент має можливість перевірити свій рівень засвоєння теми за допомогою тестових завдань та питань для самоконтролю. Для закріплення знань важливим є виконання в аудиторії самостійної навчально-дослідницької роботи студентами (виготовлення тимчасових мікропрепаратів, вивчення макропрепаратів та постійних мікропрепаратів), що проводиться під контролем викладача. Вивчення

даного розділу сприяє розвитку логічного та клінічного мислення у студентів. При опрацюванні даного розділу вивчаються медичні терміни, латинські назви, використовуючи паразитологічний глосарій.

Потрібно відзначити, що інтерес студентів до розділу медичної паразитології розвивається поступово, в міру накопичення знань про будову і життєві цикли паразитичних тварин. Навіть студенти, які не досягли високих результатів під час складання першого модульного контролю, демонструють належний рівень засвоєння матеріалу, складаючи другий модульний контроль.

Таким чином, при викладанні медичної паразитології необхідно використовувати поєднання різних методів навчання і контролю: обговорення, дискусії, підготовка реферативних повідомлень, практична робота, демонстрація мікропрепаратів, слайдів, навчальних кінофільмів, презентацій, зарисовки мікропрепаратів при розгляді їх під мікроскопом. Тільки в цьому випадку можна досягти бажаних високих результатів.

ХІРУРГІЧНЕ ЛІКУВАННЯ ЕХІНОКОКОВИХ КІСТ ПЕЧІНКИ

*Власов В.В., Підмурняк О.О., Бабій І.В., Просвітлюк П.В., Кудрик М.В.
КНП «Хмельницька обласна лікарня» ХОР*

Вступ. Ехінококоз людини є важким паразитарним захворюванням, поширеним в ендемічних районах багатьох країн світу, продовжує і на сьогодні залишатися серйозною медичною проблемою. Поширення ехінококозу відмічається не тільки в людей, що займаються тваринництвом, а й серед міського населення. Це пов'язано з міграцією сільського населення в місто, низьким рівнем диспансеризації. Проблема лікування кіст печінки на сьогодні далека від свого остаточного вирішення. Частота випадків захворювання на кісти печінки різного етіологічного походження за даними авторів складає від 2 до 7,3% [Ничитайло М.Ю. та співавт., 2012; Шевченко Ю.Л. та співавт., 2014; Тіщенко О.М. та співавт., 2019]. Для захворювання характерна ендемічність розповсюдження. До таких ендемічних регіонів належать: країни Середземномор'я, Пів-